

[Prieme.]

6. December i Fjor om 45 pCt.s Tildeling som Minimum til de forskellige Importører. Hvis man omregner disse 45 pCt. af en Importørs Import i 1931 efter den Kurs, som den danske Krone staar i i Dag, vil enhver sikkert forstaa, hvor overordentlig ringe et saadant Beløb er og maa være. Jeg fatter derfor ikke, at det skulde være nødvendigt, og jeg fatter heller ikke det forsvarlige i at foretage den Ændring, der skete ved Loven i April Maaned, da man netop med Hensyn til dette Punkt foretog en lille Redaktionsændring, hvorved man kunde bevilge en Importør mindre end 45 pCt., ikke alene af handelspolitiske, men ogsaa af valuta-mæssige Grunde.

Jeg tror, vi her paa Rigsdagen skal være meget varsomme med at gennemføre Lovforslag som det, der blev gennemført dengang, med en saadan Begrundelse, som ærede Medlemmer af dette høje Ting vil se dette Lovforslag fik, dels af Handelsministeren ved Forelæggelsen og ikke mindre af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Ærede Medlemmer og Ordførere i dette høje Ting stod dengang op og fortalte de ærede Medlemmer af Tinget, som senere stemte for denne Forandring i Loven, at der hermed overhovedet ikke skete nogen Ændring af Betydning, overhovedet ikke nogen Realitetsændring. Nu ved jeg nok, at den højt-ærede Handelsminister ikke er uddannet i Handel som Erhverv, men hvis han var det, vilde han vide, hvilken Betegnelse man inden for Handelen bruger — en Betegnelse, som jeg her er afskaaret fra at benytte —, naar man ved Indgaaelse af Aftaler bruger en Begrundelse, som bagefter viser sig at staa i saa ringe Forhold til Virkeligheden, som Tilfældet var her.

Jeg vil advare paa det bestemteste imod at fortsætte med en Bemyndigelseslovgivning, som man siger man ikke agter at benytte eller siger ikke tilsigter nogen Realitetsændring, og hvorved man, saa snart man har modtaget denne Bemyndigelse, fuldstændig kuldkafter hele den Bestemmelse, der er tilsigtet med Lovgivningen, og den Tildeling, som der herefter skulde foretages. Ikke mindre end 86 af de godt et Par Hundrede Varegrupper, som Loven omhandler, nægtede man at tildele de 45 pCt., straks efter at Loven var blevet ændret i dette høje Ting, til Trods for, at man udtrykkelig ved Gennemførelsen af Ændringen havde hævdet, at der ikke skete nogen Realitetsændring.

Naar det baade i dette høje Ting og

andetsteds har været drøftet, hvorledes Foranstaltningerne er i andre Lande, har det maattet vække Forbavselse hos en dansk Købmand, at man i de andre nordiske Lande overhovedet ikke har noget tilsvarende. Ikke mindst maa det forbavse, at man i Sverige, som har klaret sig overordentlig godt ud af de økonomiske Forhold, og hvor man uden Tvivl i Øjeblikket er inde i en ikke ringe Opgangsperiode, overhovedet ikke kender en Importregulering som den, vi er ude for. Med Hensyn til Norge er den Regulering, der finder Sted dér, af en meget simplere Art end den, der kendes her i Landet, og den haandhæves tilmed meget lempeligt. Hvis man i dette høje Ting fremdeles mener, at en Lovgivning paa dette Omraade er nødvendig for at sikre Landets Eksport af Landbrugsvarer, saa tror jeg, at det i det Udvalg, der bliver nedsat, vil være af Betydning at se en lille Smule paa, hvorledes Forholdene er i Norge.

Jeg tror ikke, at en fortsat Udspecialisering af de enkelte Varer og Varegrupper som den, man hidtil har haft her i Landet, kan haandhæves og vedblive at være Lov. Alle de uheldige og ulige Tildelinger, som er foretaget efter den Lovgivning, og som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, hvis han havde læst en lille Smule mere i den af ham kritiserede Sortbog, vilde have fundet en lang Række Eksempler paa, tror jeg vilde selv det ærede Medlem have svært ved at forsvare. Desværre er Taletiden for Ikke-Ordførere saa kort, at det er svært i den Tid at komme ret langt ind i Enkeltheder.

Til Slut vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar han benytter Statistikken over Arbejdsløsheden, kan det ikke nytte, at han vil formene andre paa samme Maade at benytte den Statistik. Naar vi fra vor Side vil hævde, at Valuta-centralen i 1932 har hemmet Beskæftigelsen, og det ærede Medlem da siger, at den Mindrebeskæftigelse, der var, var grundet paa en ringere Beskæftigelse inden for Bygningshaandværket f. Eks., hvad der gentagne Gange har været sagt, tror jeg ogsaa, det i Dag med Rette fra vor Side kan fremhæves, at den Merbeskæftigelse, der nu er kommet, i lige saa høj Grad skyldes den Merbeskæftigelse, der har været i Aar inden for Bygningshaandværket.

Jeg skal slutte med endnu engang at advare imod, at denne Lov, hvis Loven ikke kan komme til at udløbe den 31. December, fortsat bliver en Bemyndigelse, hvorefter man kan regulere visse Vare-